

En vanlig vardag är ofta det som behövs för att vara ett bra familjehem.

DE SKAPAR TRYGGHET FÖR UNGA

I arton år har Marie Hägerström och Patrick Carlsson öppnat sitt hem för unga människor som behöver en trygg vardag för att komma på rätt köl. Under tiden har de både fått vänner för livet och skickat med sina barn en viktig lärdom.

KÄLLA: FAMILJEVÅRDSSTIFTELSEN

DAGEN INNAN MARIE och Patrick skulle få sitt första besök från Familjevårdsstiftelsen, och ta första steget till att bli familjehem, städade de som de aldrig gjort förut. Kylskåp, lister, rubbet fick sig en putsning. Säkert var det viktigt om man skulle få bli hem åt en ny person?

– Vi var jättenerösa och tänkte att nu ska de syna oss i minsta detalj! Men så kom det två personer som förstas struntade fullständigt i om vi hade städat, berättar Patrick.

När dörren slog igen bakom besökarna, kände paret ändå att det här, det gick nog inte särskilt bra trots allt. De som kom från Familjevårdsstiftelsen hade frågat

om de hade några fritidsintressen, och vad skulle de svara på det?

– Vi var tvungna att säga som det var, att nej, vi har inga fritidsintressen. Vi har tre barn och hur mycket fritid blir det över då? säger Marie.

Ganska snart visade det sig att fritidsintressen, det var inte vad Familjevårdsstiftelsen letade efter hos ett familjehem. Snarare en trygg, vanlig vardag med rutiner och tid för varandra var det bästa ett hem kunde erbjuda en klient.

NÄR TANKEN PÅ att bli familjehem för första gången väcktes hos Marie och Patrick, efter att de sett en annons i ett lokalt nyhetsblad, hade de var sitt barn

från tidigare förhållanden och snart ett gemensamt på gång. Projektet fick sättas på paus ett år, men ett frö var sått hos dem bägge. Marie och Patricks uppväxter och bakgrunder ser helt olika ut, men i den här frågan ledde de till samma slutsats: visst var det ett alternativ att öppna sitt hem för någon som behövde hjälp.

– Jag är van vid att alltid ha folk hemma. Alla var alltid välkomna hos oss när jag växte upp, och vi hade alltid kompisar över, berättar Marie. Hos Patrick var förhållanden det rakt motsatta.

– Jag hade en tuff uppväxt i en alkoholistfamilj och till en sådan tar man inte hem kompisar, berättar Patrick, som lämnade sin familj när han var 15 år gammal.

Marie Hägerström och Patrick Carlsson har haft bra stöd från Familjevårdsstiftelsen.

Han har inte återvänt till barndomens kvarter sedan dess. Erfarenheter som nu kan vara värdefulla i rollen som familjehem.

- Många som kommer till oss tänker att det är kört för dem, för att deras liv har varit så tufft. Men jag har också haft det tufft, och kan visa att man kan ta tillbaka sitt liv. Vem är det som ska bestämma över din framtid, är det du själv eller någon annan?

Så bara dagar innan yngste sonen Felix skulle fylla ett år, flyttade den första klienten in.

Personen blev kvar i två och ett halvt år i hemmet, men har fortsatt att vara närvarande i familjen under de sju ton år som gått sedan flytten. En person som kom till familjen som vuxen i lagens mening, men som visste väldigt lite om vuxenlivet.

- Där hjälpte våra barn till mycket. De sa att "näna, vad gör du? En bulle åt gången får man ta!". De har hjälpt till mycket i nästan alla uppdrag, minns Marie.

Och att ha egna barn i ett familjehem

har varit en fördel på många vis, inte bara för klienterna, men även för familjens egna barn.

- Dels är det detta att vi faktiskt har skickat med våra pojkar att om man kan hjälpa någon, då får man göra det. Vi har även fått mycket hjälp med våra egna barn, det är ju inte så att alla familjehems egna barn är några änglar, säger Marie.

Efter att den förste klienten flyttade hemifrån, har många passerat hemmet, i allt från över två år till tio dagar. Och det är inte alltid som det har fungerat. Två gånger under de arton åren har familjen fått säga stopp.

Reaktionerna från omvärlden när de berättar att de är familjehem är blandade, men den vanligaste frågan är utan tvekan: hur orkar ni?

- Det har vi inget bra svar på själva! Men om det inte hade gett oss något så hade vi ju inte varit kvar. Vi har haft många chanser att sluta, men alltid fortsatt. För även om det har varit problem ibland så har det alltid varit värt det, säger Patrick. Han och Marie har även varit

OM DU BLIR nyfiken på att bli familjehem hos Familjevårdsstiftelsen och inte bor längre bort än två timmars bilresa från Göteborg så är du mycket välkommen att höra av dig till Lena Lundqvist, tel 031-698401 eller lena@familjevardsstiftelsen.se.
www.familjevardsstiftelsen.se

noga med att få minst en vecka om året för sig själva, för funkar inte parrelationen - ja då funkar inget i familjen.

HUR SKA MAN då vara för att klara av att vara familjehem i nästan två decennier? Precis som det första besöket från Familjevårdsstiftelsen visade - ganska vanliga. Just en vanlig vardag är ofta det som behövs.

- Fast lite speciell måste man nog vara, för att kunna släppa in folk i sitt liv. Man kan inte ha för mycket personlig integritet, säger Marie och skrattar, men poängterar:

- Det är inte så att vi är de perfekta familjerna, vi har alla våra konstigheter.

- Men man måste i grunden ha någon typ av känsla för att vilja hjälpa andra människor, fyller Patrick i, och berättar att Familjevårdsstiftelsen varit ett stöd de inte skulle klarat sig utan. Att de gånger det känns svårt kunna lyfta luren, även utanför den vanliga arbetstiden, och be om råd eller stöd. "Lägga lite skit i någon annans papperskorg", helt enkelt.

Det finns även en gemenskap i att vara familjehem, som blir en slags bonus till det vardagliga engagemanget.

- Vi är trettio familjer som alla är jätteolika, men vi har fått så många goa vänner, berättar Marie. Bara en av många saker som gör jobbet värt, menar hon, och Patrick fyller i:

- Innerst inne är man också lite stolt över att man gjort det man gjort. Att man har hjälpt folk. ■

OM FAMILJEVÅRDSSTIFTELSEN

Familjevårdsstiftelsen har funnits i drygt 30 år och är en religiöst och politiskt obunden stiftelse utan vinstintressen. Uppdragen kommer från Socialtjänsten. Det är ungdomar, unga vuxna och föräldrar med barn som kommer hit och bor i familjehem en period i sina liv. Alla får en egen person här; familjehem-

met har en handledare, den boende en terapeut och föräldrarna har vid behov en egen terapeut. Tillsammans bildar de ett team. Ett team som träffas var fjärde vecka och har kontakt och handledning däremellan. Den boende åker till Familjevårdsstiftelsen i Göteborg på terapi varje vecka. Jobbet för alla som arbetar

på Familjevårdsstiftelsen handlar om att gå in helhjärtat varje gång någon kommer och tillsammans med den personen och familjehemmet göra allt vad man gemensamt förmår. Då behöver man finnas för varandra när det är tufft och hjälpas åt att se det där guldets som ofta visar sig i de mest vardagliga situationerna.